

FORSVARET SØGER **OVERLÆGER** - TIL EN ANDERLEDES HVERDAG

DEBAT / 18. JUN 2015

Tavshedspligt, akademisk dannelse, lægelig pli

DEBAT

Del

Tonen i debatten om antidepressiva: Faglig uenighed kan godt udtrykkes på en diplomatisk og dannet måde. Læs også Peter Gøtzsches svar.

Dato
18. Jun 2015

Forfattere
Pensioneret praktiserende læge Lasse Micheelsen E-mail:
Lasse.mich@dadlnet.dk Interessekonflikter: Har lejlighedsvis fået kuglepenne og frokost af lægemiddelkonsulenter

0

Debatsvar til indlæg af Peter Gøtzsche »Antidepressiva bør ikke bruges til børn og unge«.

Siden professor P.C. Gøtzsche blev irettesat af det internationale Cochrane netværk på grund af sin kontroversielle bog om antidepressive midler har der været en velsignet stilhed omkring hans person. Denne stilhed har han nu selv brudt med sit indlæg i Ugeskrift for Læger »Antidepressiva bør ikke bruges til børn og unge« (2015;177:1089).

Svar: Selvmord forårsaget af antidepressiva skal frem i lyset

Professor Peter C. Gøtzsche, Det Nordiske Cochrane Center, Rigshospitalet

E-mail: pcg@cochrane.dk

Jeg skal ikke kommentere indholdet i professorens indlæg, men udelukkende formen og sprogbruget.

P.C. Gøtzsche betegner skråsikkert og arrogant et udsagn fra Lundbeck og nogle psykiatriprofessorer om, at der ikke er sammenhæng mellem selvmordsadfærd og selvmord, som noget vrøvl.

Kunne han ikke have udtrykt sin faglige uenighed på en mere dannet og diplomatisk måde?

I sit debatindlæg beskriver han detaljeret en 20-årig mands dramatiske suicidium. Han beskriver hvor og hvordan det foregik, og han nævner den afdøde ved navn. Havde det drejet sig om en person i min familiekreds, havde jeg ikke tøvet med at drage professoren til ansvar for dette brud på tavshedspligten.

Kunne nogle ikke belære denne Erasmus Montanus-lignende figur om akademisk dannelse, lægelig pli og ikke mindst tavshedspligt?

Interessekonflikter: ingen

Jeg omtalte Danilos tragiske selvmord, fordi jeg kender hans familie og ved, at familien ønsker, at så mange som muligt får kendskab til det, så andre kan undgå at miste deres kære pga. lægefejl. Familien har beskrevet sagen i detaljer på deres hjemmeside [1], og da den er offentligt kendt, bryder jeg naturligvis ikke nogen tavshedspligt.

Jeg vil opfordre Micheelsen til at deltage i et internationalt heldagsmøde, som jeg afholder den 16. september i København med titlen: »Psychiatric drugs do more harm than good« (se www.deadlymedicines.dk). Blandt foredragsholderne er seks kvinder, som alle har mistet et barn eller en ægtefælle pga. et meningsløst og unødvendigt selvmord, som var forårsaget af et antidepressivum, som de pågældende aldrig skulle have fået, fordi der ikke var nogen gyldig indikation for det [2].

Micheelsen har også misforstået, hvad der skete i marts 2014. Han hævder, at Cochranes internationale ledelse skulle have irrettesat mig, hvilket ikke er tilfældet. Ledelsen var uenig i mine synspunkter om psykofarmaka, men da mine synspunkter er evidensbaserede [2, 3], hvilket ledelsens meninger ikke var, begik ledelsen en klar fejl, som jeg efterfølgende fik en undskyldning for. Cochranes ledelse havde besvaret et brev fra Dansk Psykiatrisk Selskab, som psykiaterne omgående sendte videre til Altinget, som løb med en halv vind. Altinget skrev bl.a., at Cochranes ledelse ikke var enig i de synspunkter, som jeg fremlagde i min bog om, at medicinalvirksomhedernes forretningsmodel kan sammenlignes med kriminelle organisationer. Dette var fri fantasi, og jeg præsenterede ikke synspunkter, men fakta i min bog [3]. Ingen, heller ikke Cochranes ledelse, kan anfægte det faktum, at verdens største medicinalfirma, Pfizer, er dømt for organiseret kriminalitet og en sammensværgelse, eller at de andre store firmaer begår de samme vaneforbrydelser, som Pfizer begår [3].

Jeg blev udsat for en veritabel heksejagt for et år siden i den danske presse, hvilket jeg har beskrevet for

nylig [4] og også omtaler i min kommende bog [3]. Brevet fra Cochranes ledelse var meget uheldigt formuleret, og ledelsen sendte en berigtigelse til Altinget, men skaden var sket, og ikke en eneste journalist indrømmede, at de have fået en Cochranefjer til at blive til fem høns.

Naturligvis er det noget vrøvl at hævde, at der ikke er sammenhæng mellem selvmordsadfærd og selvmord. Den organiserede fornægtelse af, at SSRI kan drive folk til selvmord – ikke kun blandt børn og unge, men i alle aldre, hvilket FDA har bekræftet [2] – har kostet og koster stadigvæk mange mennesker livet. Det kan vi ikke være bekendt, og det er én blandt mange grunde til, at et større internationalt opgør med den biologiske, medicinfokuserede psykiatri er på vej [3].

LITTERATUR

1. Danilo for livet: Lykkepillerne, der slog ihjel.
www.daniloforlivet.dk.
2. Gøtzsche PC. Deadly psychiatry and organised denial. København: People's Press, 2015.
3. Gøtzsche PC. Deadly medicines and organised crime: How big pharma has corrupted health care. London: Radcliffe Publishing, 2013.
4. Gøtzsche PC. Bizarre events related to the Maudsley debate: "This house believes that the long term use of psychiatric medications is causing more harm than good."
<http://www.deadlymedicines.dk/the-maudsley-debate/>.

BLAD NUMMER:
12/2015

Antidepressiva

Del